

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 5 ເດືອນກໍຣະກົດ 2020 (07-05-2020)

ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີບົນຄວາມຫວັງຂອງເຮົາ.

ແມ່ນຫຼັງຄືບາງຢ່າງທີ່ນໍາຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີມາໃຫ້ທ່ານ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ການທົນທຸກທໍຣະມານເພື່ອພຣະຄຣິດສາມາດເຮັດໃຫ້ການເດີນຂອງເຮົາກັບພຣະອົງເລິກຍິ່ງຂຶ້ນ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຫຼັງຈາກອຸບັດຕິເຫດໃນການໂຕນນໍ້າໃນປີ1967 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງເປັນອໍາມະພາດກາຍໃນວັຍໜຸ່ມ, ໂຈນີ ເອເຣັກເຊິນ ທາດາ ປາຖນາຢາກພົ້ນຈາກຄວາມທຸກທໍຣະມານຂອງນາງແລະຢາກກັບມາຢ່າງໄດ້ອີກ. ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວເປັນເວລາສອງປີ, ນາງໄດ້ອອກຈາກໂຮງພະຍາບານໃນການນັ່ງຣົດເຂັນ, ແຕ່ຍັງມີຄວາມປາຖນາທີ່ຈະດີຂຶ້ນ. ໃນທີ່ສຸດນາງເກີດຄວາມໂສກເສົ້າແລະຮ້ອງຫາພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍລາວໃຫ້ມີຊີວິດດີເປັນປົກຕີອີກໃໝ່.

ໃນຂະນະທີ່ອ່ານຂ່າວປະເສີດພຣະທັມມາຣະໂກ, ໂຈນີ ອ່ານຕອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປິ່ນປົວຜູງຊົນ, ແຕ່ຕໍ່ຈາກນັ້ນພຣະອົງໄປຢູ່ລໍາພັງຄົນດຽວແລະອະທິຖານ. ເມື່ອລູກສິດຂອງພຣະອົງພົບພຣະອົງໃນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາໃຫ້ໄປປ່ອນອື່ນເພື່ອປ່າວປະກາດ-ເຖິງແມ່ນວ່າປະຊາຊົນຫຼາຍຄົນຍັງຕ້ອງການການປິ່ນປົວ. ໂຈນີໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າ “ສິ່ງນັ້ນມັນເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ... ມັນບໍ່ແມ່ນພຣະເຢຊູບໍ່ໃສ່ໃຈກັບຄົນປ່ວຍແລະໂຣກພັຍໄຂ້ເຈັບ. ແຕ່ມັນເປັນພຽງແຕ່ບັນຫາທີ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສຸມໃຈໃສ່. ຂ່າວປະເສີດ...ແມ່ນສໍາລັບຂ້ອຍ, ການປິ່ນປົວທາງດ້ານຮ່າງກາຍເປັນເຣື່ອງໃຫ່ງສເມີ, ແຕ່ສໍາລັບພຣະເຈົ້າ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍມີຄວາມໝາຍຍິ່ງໃຫ່ງຫຼາຍກວ່ານັ້ນ. ໂຈນີ ມີຄວາມສຸກກັບການເດີນໄປກັບພຣະຄຣິດ. ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະປະເຊີນກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານຫຼວງຫຼາຍປານໃດ, ພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ມັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເດີນກັບພຣະອົງເລິກຍິ່ງຂຶ້ນ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. 1 ເປໂຕ 4:1-2

¹ສັນນັ້ນໂດຍເຫດທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງທົນທຸກທໍຣະມານທາງພຣະກາຍແລ້ວ ທ່ານທັງຫຼາຍກໍຈົ່ງມີຄວາມຄິດຢ່າງດຽວກັນນັ້ນເປັນເຄື່ອງອາວຸດເໝືອນກັນ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ທົນທຸກທໍຣະມານທາງກາຍກໍໄດ້ຢຸດເສັງຈາກການຜິດບາບ. ²ເພື່ອຈະບໍ່ດໍາເນີນຊີວິດທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ໃນໂລກຕາມຄວາມປາຖນາຂອງມະນຸດ ແຕ່ດໍາເນີນໄປຕາມນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຈຸດປ່ຽນແປງຂອງໂຈນີເອເຣັກເຊິນ ທາດາໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານລໍາບາກ. ນາງເລີ້ມຄິດເໝືອນຢ່າງພຣະຄຣິດ. ນາງໄດ້ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແລະນ້ອມຮັບຄວາມອ່ອນແອຂອງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງຕົນເອງ, ແລະນາງໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານທາງຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ. ຊີວິດຄຣິສະຕຽນມັກຈະສະແດງອອກໃນທາງເປັນໄປໄດ້ສເມີ, ການຫຼີກເວັ້ນຈາກການທົດລອງ, ບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຫຼືການເສັງສະລະ. ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວແມ່ນວ່າການດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ເພື່ອພຣະຄຣິດອາດມີຄວາມຍາກລໍາບາກ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາກັບຫຼັງຫັນໃຫ້ກັບການດໍາເນີນຊີວິດຕາມແບບຢ່າງອັນເກົ່າທີ່ຜ່ານມາແລະຮັບເອົາວິທີ

ການດຳເນີນຊີວິດແບບໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ. ຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາໃນພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ນຳພວກເຮົາຂ້າມຜ່ານສະຖານະການຕ່າງໆ. ແຕ່ຍັງເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມປະຕິຍົນດີແລະມີສງ່າຣາສີໃນພຣະຄຣິດ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນຕໍ່ສະດຸດທີ່ກົດຂວາງພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ມີການຄິດຄືກັບພຣະຄຣິດ?

ຊີວິດຄຣິສຕຽນບໍ່ແມ່ນຄືກັນກັບການເດີນຜ່ານທົ່ງທັງໆ; ມັນແມ່ນການດື່ມນົມຕໍ່ສູ້. ເພາະຊີວິດນີ້ກຳລັງສູ້ຮົບກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາ, ຊາຕານ, ແລະເມື່ອປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມຍາກລຳບາກ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ໃຊ້ອາວຸດທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບສົງຄາມເຫຼົ່ານີ້. ພວກເຮົາຕ້ອງ “ຕິດອາວຸດ” ພວກເຮົາເອງກັບແນວຄວາມຄິດຂອງພຣະຄຣິດ. ອາວຸດນັ້ນແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ-ແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາແລະການສັ່ງເກດຮູ້-ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ປະສົບກັບການທົນທຸກທໍຣະມານທາງຮ່າງກາຍມາເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ. ການສັ່ງເກດຮູ້ນັ້ນແມ່ນເປັນອາວຸດທີ່ຈັດຕຽມພວກເຮົາ “ ໃຊ້ຊີວິດທີ່ຍັງເຫຼືອໃນຝ່າຍຮ່າງກາຍນີ້” (ຂໍ້ 2). ເປັນທັງພວກເຮົາຈົ່ງຕໍ່ສູ້ກັບແນວຄວາມຄິດນີ້? ຈົ່ງຄິດເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳວັກກ່ອນນັ້ນທີ່ສອນກ່ຽວກັບສົງຄາມທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຕໍ່ສູ້ຢູ່.

- ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຢູ່ກິນໃນໂລກກໍຈົງ ເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ສູ້ຮົບຕາມທັມມະດາມະນຸດ. ເພາະວ່າເຄື່ອງອາວຸດຂອງເຮົາບໍ່ເປັນຝ່າຍໂລກ, ແຕ່ມີຮິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ ອາດທຳລາຍຄ້າຍອັນເຂັ້ມແຂງໄດ້ ຄືທຳລາຍຄວາມຄິດທີ່ມີເຫດຜົນອັນບໍ່ຈົງ. ແລະຄວາມດີດຶງທຸກປະການທີ່ຕັ້ງຕົວຂຶ້ນຂັດຂວາງຄວາມຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະປາບຄວາມຄິດທຸກປະການລົງໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບ ຈົນເຖິງນ້ອມຟັງພຣະຄຣິດ. (2 ກຣທ 10:3-5).
- ສຸດທ້າຍນີ້, ຂໍພວກທ່ານຈົ່ງມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃນຮິດເດດອັນແກ່ກ້າຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງສວມຍຸດທະພັນຄົບຊຸດຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບກິນອຸບາຍຂອງພະຍາມານໄດ້. ເພາະວ່າເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບມະນຸດທັມມະດາ ແຕ່ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ປົກຄອງ, ຜູ້ມີອຳນາດ, ເຈົ້າໂລກທີ່ຢູ່ໃນໂມທະຄວາມມືດແຫ່ງໂລກນີ້ ແລະຕໍ່ສູ້ກັບກຳລັງວິນຍານຝ່າຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນອາກາດສະຖານ. ເຫດສັນນັ້ນຈົ່ງຮັບເອົາຍຸດທະພັນຄົບຊຸດຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະສາມາດຕໍ່ຕ້ານໃນວັນຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນແລະເມື່ອເຮັດແລ້ວຈະຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງໄດ້ (ເອເຟໂຊ 6:10-13).

ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບສົງຄາມດ້ານຄວາມຄິດ, ບໍ່ແມ່ນການຕໍ່ສູ້ໃນການດຳເນີນຊີວິດປະຈຳວັນເທົ່ານັ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງສູ້ຮົບກັບຄວາມຄິດນີ້ດ້ວຍແນວທາງຄວາມຄິດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມພວກເຮົາໃຫ້ມີແນວຄິດຈິດໃຈຢ່າງພຣະອົງ. ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີປະສົບການກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານຂອງພຣະຄຣິດ. ສະນັ້ນດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈຢ່າງແນ້ວແນ່ຂອງພຣະອົງຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດຜົນ.

2. 1 ເປໂຕ 4:12-14

¹²ພວກທີ່ຮັກເອີຍ, ຢ່າປາລາດໃຈທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຮ້ອນຢ່າງແສນສາຫັດເປັນການລອງໃຈ ເໝືອນກັບວ່າເປັນເຫດອັນແປກປາລາດເກີດຂຶ້ນກັບພວກທ່ານ. ¹³ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມທຸກທໍຣະມານຂອງພຣະຄຣິດ ເພື່ອວ່າ, ເມື່ອສະງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງປາກົດຂຶ້ນ ພວກທ່ານກໍຈະໄດ້ຊົມຊື່ນຍິນດີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເໝືອນກັນ. ¹⁴ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຖືກໝິ່ນປມາດເພາະພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຜູ້ຊົງສະງ່າຣາສີ ຄືພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານ.

ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ມີແນວຄວາມຄິດໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຮົາຍັງມີສາເຫດທີ່ຈະປະຕິຍົນດີໃນຄວາມ

ທຸກທໍຣະມານຂອງພວກເຮົານໍາອີກ. ເປໂຕຮູ້ວ່າອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງລາວໃນພຣະຄຣິດຈະຖືກລົ້ລວງໃຫ້ຕອບໂຕ້ດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈແລະເກີດຄວາມສັບສົນເມື່ອປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ, ຄືກັບທີ່ເຮົາເປັນຢູ່ໃນທຸກວັນນີ້. ຫຼາຍເທື່ອທີ່ພວກເຮົາແກ່ວ່າຫົວຂອງພວກເຮົາເມື່ອເຮົາໄດ້ຮັບຂ່າວກ່ຽວກັບຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ແຕ່ການຕອບສນອງນັ້ນແມ່ນຂ້ອນຂ້າງກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ອັດສາວົກເປໂຕກ່າວໄວ້ໃນຈົດໝາຍຂອງທ່ານສໍາລັບພວກເຮົາ. “ປິຕິຍິນດີດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີອັນຫຼວງຫຼາຍ” (ຂໍ້ 13). ສໍາລັບພວກຢູ່ນອກສາຍສໍາພັນກັບພຣະຄຣິດ, ຈະມີຄວາມຍິນດີໃນຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກນັ້ນ. ຄວາມຈິງດັ່ງກ່າວອາດຈະເປັນເລື່ອງຍາກສໍາລັບພວກເຮົາເຖິງແມ່ນເຮົາຈະເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ. ສິ່ງໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ຊັ້ນເຄື່ອງຫຼືບໍ່ສະດວກສະບາຍຕ້ອງປ່ຽນໃໝ່ໃນທັນທີເພື່ອຄວາມຜ່ອນຄາຍຄວາມບໍ່ສະດວກສະບາຍທັງໝົດ. ແຕ່ສໍາລັບຜູ້ເຊື່ອໃນສັດຕະວັດຕົ້ນໆນີ້, ຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກແມ່ນເປັນຕົ້ນແບບງ່າຍໆທີ່ພວກເຮົາຍອມຮັບວ່ານັ້ນເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງແບບແຜນການດໍາເນີນຊີວິດທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ.

ໃນເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ລະບຸວ່າເປັນເໝືອນກັບພຣະອົງແລະບອກເລົ່າເລື່ອງຄວາມທຸກທໍຣະມານຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ສະແດງເຖິງພຣະກຽດຕິຍົດຂອງພຣະອົງ-ແລະນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ແນ່ນອນສໍາລັບການສັຣເສີນ. ຄວາມທຸກທໍຣະມານດັ່ງກ່າວຍັງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມພໍໃຈ." ທ່ານໄດ້ຮັບພອນ, ເພາະວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫ່ງຂອງພຣະວິນຍານແລະຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບທ່ານ"(ຂໍ້ 14). ພາສາກຣິກໃຊ້ຄໍາຊັບດັ່ງກ່າວເພື່ອອວຍພອນໃຫ້ສັງເກດເຫັນສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຂຽນໃນພຣະຄໍາພີໃໝ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍທີ່ເລິກເຊິ່ງກ່ວານີ້. ສະຖານະການຂອງຄວາມທຸກບໍ່ແມ່ນສາເຫດສໍາລັບຄວາມສຸກ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອສາມາດມີປະສົບການກັບສິ່ງຍິ່ງໃຫ່ງແລະຄົງຢູ່ຖາວອນ: ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການເປັນທີ່ພໍໃຈຢ່າງເຕັມສ່ວນ. ພຣະພອນແລະຄວາມພໍໃຈມາສູ່ພວກເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນໂອກາດຂອງພວກເຮົາແຕ່ວ່າຍ້ອນພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ- ແລະບໍ່ມີຄວາມບົກຜ່ອງໃດໆທີ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້!

3. 1 ເປໂຕ 4:15-19

¹⁵ແຕ່ວ່າຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມທຸກເພາະເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ, ເປັນຂະໂມຍ, ເປັນຜູ້ທໍາຮ້າຍ, ຫຼືເປັນຜູ້ທຽວຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບກິດທຸຣະຂອງຄົນອື່ນ. ¹⁶ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຮັບທຸກເພາະມີຊື່ວ່າເປັນຄຣິສະຕຽນ ກໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີຄວາມລະອາຍ ແຕ່ໃຫ້ຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າເພາະຊື່ນັ້ນ. ¹⁷ດ້ວຍວ່າເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ການຊົງພິພາກສາຈະຕ້ອງເຮັມຕົ້ນທີ່ຄົວເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຖ້າການພິພາກສານັ້ນເຮັມຕົ້ນທີ່ພວກເຮົາກ່ອນປາຍທາງຂອງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນຢ່າງໃດ. ¹⁸ຖ້າຄົນຊອບທໍາຈະລອດພົ້ນໄດ້ດ້ວຍຍາກ ຄົນປມາດພຣະເຈົ້າແລະຄົນຜິດບາບຈະໄປຢູ່ໃສ. ¹⁹ເຫດສັນນັ້ນໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ທົນທຸກທໍຣະມານຕາມນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ-ຈົ່ງຝາກຈິດວິນຍານຂອງຕົນໄວ້ກັບພຣະອົງດ້ວຍການປະຕິບັດອັນດີ ຄືໃຫ້ຝາກໄວ້ກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງຜູ້ທ່ຽງທັມ.

ເປໂຕມີຖ້ອຍຄໍາທີ່ຊີ້ແຈງ, ໃຫ້ເຫັນຂໍ້ສັງເກດວ່າຄວາມທຸກທໍຣະມານໃນສະພາບການນີ້ແມ່ນເພື່ອຄວາມຊອບທັມ. ບຸກຄົນໃດນຶ່ງບໍ່ຄວນຊົມຊື່ນຍິນດີເມື່ອປະສົບກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານຊຶ່ງເປັນຜົນມາຈາກການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງຄົນອື່ນຫຼືການດໍາເນີນຊີວິດໃນຄວາມບາບ. ຄວາມທຸກທໍຣະມານສໍາລັບການປະພຶດບໍ່ດີເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມອັບອາຍ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີຄວາມອັບອາຍໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາທຸກທໍຣະມານສໍາລັບການຕິດຕາມພຣະຄຣິດ. ຄວາມອັບອາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານຂອງພວກເຮົາແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຊີວິດທີ່ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ. ຄວາມທຸກລໍາບາກແມ່ນສ່ວນນຶ່ງຂອງຂະບວນການປ່ຽນແປງພວກເຮົາ. ເມື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາຖືກທົດສອບແລະພິສູດໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບການສັຣເສີນແລະໃຫ້ກຽດ.

ທ່ານໂປໂລໄດ້ຮູ້ວ່າເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາອາດຈະສູນເສັງທຸກສິ່ງທີ່ໂລກນີ້ສາມາດໃຫ້ໄດ້, ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ໂລກນີ້ບໍ່ສາມາດເອົາໄປຈາກເຮົາໄດ້. ແລະນັ້ນແມ່ນສາເຫດແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີ. ຄວາມທຸກທໍຣະມານສາມາດຫັນປ່ຽນຈຸດສົນໃຈຂອງເຮົາໃນທັນທີ. ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈໃນບັນຫາຂອງພວກເຮົາເອງ, ແລະຈຸດປະສົງຂອງພວກເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ຫຼົງໄຫຼ. ນີ້ແມ່ນມາຈາກຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກແລະຄວາມເພິ່ງພໍໃຈທີ່ພຣະເຢຊູມອບໃຫ້ຢູ່ສະເລ່ຍ, ແມ່ນແຕ່ໃນເວລາທີ່ປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຄິດກ່ຽວກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະຄຣິດແລະຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຄວາມທຸກທໍຣະມານກັບພຣະອົງ, ສ່ຽງຮາສີແມ່ນບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ເພາະວ່າມັນເປັນການງານຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນມະນຸດທີ່ອ່ອນແອ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມລຳບາກອັນໃດຫາກບໍ່ມີພຣະອົງ? ພວກເຮົາແມ່ນໃຜທີ່ຈະອວດອ້າງເຖິງກຳລັງຂອງພວກເຮົາໃນເວລາທີ່ຄວາມທຸກທໍຣະມານຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາອ່ອນແອລົງແລະການສະແດງອອກທີ່ອ່ອນແອທີ່ສຸດຂອງຕົວເຮົາເອງ? ພວກເຮົາຈະຊີ້ມືໃສ່ຕໍ່ວ່າສວັນຊັ້ນຟ້າໄດ້ຢ່າງໃດເມື່ອພຣະເຢຊູເຕັມໃຈສະລະພຣະຊົນປະເຊີນກັບຄວາມຕາຍທີ່ໜ້າກຽດຊັງແລະໜ້າຍ້ານກົວແລະໜ້າອັບອາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນຢ່າງນັ້ນ? ບໍ່ມີໃຜທີ່ຕ້ອງການທີ່ຈະທົນທຸກທໍຣະມານ, ແຕ່ເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນກັບທ່ານ, ກໍຂໍໃຫ້ມັນຜ່ານທາງສ່ຽງຮາສີອັນງົດງາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ຢ່າເມີນເສີຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງໃຫ້ທຳແລະຜ່ານທາງສະຖານະການຄວາມເຈັບປວດຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ແນ່ນອນພວກເຮົາຈະບໍ່ຊອກຄົນຫາຄວາມທຸກ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຢ້ານວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນ. ເຖິງມັນເກີດຂຶ້ນກັບເຮົາ, ກໍຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງໝັ້ນຄົງ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຫຼໍ່ຫຼອມໃຫ້ນັບມື້ຄ້າຍຄືພຣະຄຣິດຫຼາຍຂຶ້ນ. ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ, ແລະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນໃຫ້ເຫັນພຣະຄຣິດທຳງານໃນຕົວທ່ານ, ມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍເຫັນສ່ຽງຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ.

ທ່ານຈະຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ການເດີນຂອງທ່ານກັບພຣະອົງເລິກຍິ່ງຂຶ້ນໂດຍຜ່ານທາງຄວາມທຸກທໍຣະມານແນວໃດ? ຈົ່ງເລືອກເອົານຶ່ງຂໍ້ຂອງການນຳໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້:

- ❖ **ຊື່ນຊົມຍິນດີ.** ເລືອກເອົາການທົດແທນພຣະຄຸນແທນທີ່ຈະຮ້ອງທຸກ. ອ້ອນວອນອະທິຖານຂອບພຣະຄຸນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ, ບໍ່ວ່າຂະນະນີ້ທ່ານກຳລັງປະເຊີນກັບສິ່ງໃດຢູ່. ຈົດບັນທຶກເປັນລາຍລະອຽດຈັກສິບຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກໃນວັນນີ້, ແລະນຳເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນມາເປັນວິຖີການດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະຄຣິດ.
- ❖ **ຈົດຈຳ.** ເຕືອນສະຕິຕົວທ່ານເອງດ້ວຍຄວາມຄິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຈົ່ງທ່ອງຈຳ 1 ເປໂຕ 4:1-2
- ❖ **ຈົ່ງຟັງ.** ສົນທະນາກັບຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆກ່ຽວກັບການທົດລອງແລະຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານ. ຟັງເຮື່ອງການເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາມີປະສົບການອັນໃດ. ໃຫ້ຄຳອ້ອນວອນອະທິຖານແລະການສັ່ນລະເສີນຕາມຄວາມຕ້ອງການ.

ທ່ານດາຍທຣິຈ໌ ບອນໂຮເຟີຂຽນວ່າ "ຄວາມທຸກທໍຣະມານ...ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງການເປັນລູກສິດທີ່ແທ້ຈິງ, ລູກສິດບໍ່ຢູ່ເໝືອດຣູຂອງຕົນ." ເຊັ່ນດຽວກັບໂຈນີແອເຣັກເຊິນ-ທາດາແລະດາຍທຣິຈ໌ ບອນໂຮເຟີ, ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຖືກເອີ້ນເຂົ້າຮ່ວມຢູ່ໃນລະດັບໃດນຶ່ງຂອງຄວາມທຸກ. ວິທີທາງທີ່ພວກເຮົາຕອບສະໜອງຄວາມທຸກທໍຣະມານເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງໃນການເດີນໄປຂອງພວກເຮົາກັບພຣະຄຣິດ.

ອຸປຸຖົມໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິດສັມພັນ <http://lsbf.us> ແປໂດຍ VR.